ادامه از صفحه اول

گورخوابی و نظام رفاهی مطلوب

چراکه در اصول، احکام، آیات، روایات و سیره و سنت اسلامی نیز شواهد و قرائن زیادی وجود دارد که دلالت بر تکافل عمومی مردم نسبت به یکدیگر می‌کند و به‌ویژه بر وظیفه حاکم اجتماعی در ایجاد تکافل اجتماعی و توازن اجتماعی در جامعه تأکید شده است. آیا از لحاظ ارزش‌ها و هنجارهای ملی و پیشینه غنی تاریخی پارسی و ایرانی، کمبودی دراین‌زمینه وجود دارد؟ پاسخ خیر است. شواهد حمایت‌های بیمه‌ای از کارگران زمان مادها و هخامنشیان که نوعی تعاونی و توزیع ریسک بود، نظام بیمه‌ای موجود در وقف‌نامه ربع رشیدی تبریز و مدل «تاسو» در عشایر بختیاری و... همه و همه نمونه‌هایی از ظهور و بروز نگاه نوع‌دوستانه و گفتمان «همکاری جمعی» و سازوکار توزیع ریسک برای هماوندی در تاریخ کهن و باستانی ایران بوده و هست. آیا از لحاظ تعدد و تکثر ساختارها و سازمان‌های فعال در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی، کمبودی دراین‌زمینه وجود دارد؟ پاسخ خیر است؛ چراکه درحال‌حاضر فقط در حوزه‌های دولتی و حاکمیتی بیش از ۴۰ سازمان و نهاد در زمینه‌های بیمه اجتماعی، حمایتی و امدادی فعالیت می‌کنند.

آیا از لحاظ تخصیص و هزینه‌کرد منابع عمومی و اعتبارات دولتی در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی، کمبودی دراین‌زمینه وجود دارد؟ اگرچه سهم حوزه رفاه و تأمین اجتماعی از GDP یا GNP و بودجه کل کشور نسبت به کشورهای درحال‌توسعه و توسعه‌یافته کم است، ولیکن سهم آن از بودجه عمومی کشور نسبتا درخور توجه است. علاوه بر این به علت شفاف‌نبودن حساب‌های مالی و مالیاتی و نیز با توجه به اینکه بخش زیادی از ساختارها، منابع و اعتبارات مصروفه در این حوزه، خارج از حیطه نظارت و مدیریت قوه مجریه است و همچنین به لحاظ شکل‌نگرفتن نظام درآمد- هزینه خانوار نمی‌توان دراین‌زمینه به‌قاطعیت اظهارنظر کرد ولی به طور نسبی می‌توان گفت مشکل کمبود منابع، علت اصلی بروز این مشکلات و خلأها نیست. به‌ویژه آنکه حتی اگر کمبودی نیز باشد می‌توان و باید با وضع مالیات‌های اجتماعی آن را جبران و تأمین کرد.

پس باید پرسید اگر مشکل از کمبود قانون، ساختار یا منابع نیست، پس باید راه‌حل مسئله را در کجا جست‌وجو کرد؟ آیا باید ساختارهای جدیدی درست کرد؟ آیا بازهم باید شوراها یا شورایی جدید آن هم از نوع «عالی» درست کرد؟ به نظر می‌رسد پاسخ این سؤال‌ها همگی خیر است. به نظر می‌رسد راه‌حل اصلی، تغییر و تنظیم «رویکردها»، «مقررات» و «سازوکارها» است و در چنین حالتی می‌توان با همین قوانین، ساختارها و منابع در دسترس به توسعه اجتماعی دست یافت. تغییر و تنظیم «رویکرد» به این معنا که باید رویکرد مسئولان و متولیان امور نسبت به مقولات رفاه و تأمین اجتماعی تغییر کند و آن را وظیفه، تکلیف و مأموریت خود بدانند.

اگر این تغییر رویکرد صورت پذیرد طبیعتا جایی برای جولان سیاست‌های توده‌ستایانه باقی نمی‌ماند تا افراد یا مجموعه‌هایی بخواهند با انجام برخی طرح‌های پوپولیستی و خارج از نظام یکپارچه رفاه و تأمین اجتماعی برای خود کسب وجهه یا مقبولیت کنند. براساس اصل ۲۹ قانون اساسی، برخورداری از تأمین اجتماعی حقی است همگانی و دولت مکلف است این برخورداری را به روش بیمه‌ای یا حمایتی برای آحاد جامعه فراهم کند و پرواضح است که قانون‌گذار اولویت را به «نظام بیمه‌ای» داده است چراکه در نظام بیمه‌ای عدالت در دسترسی و عدالت در بهره‌مندی از منابع عمومی دست‌یافتنی است و از همه مهم‌تر اینکه در نظام بیمه‌ای علاوه بر شفافیت، محاسبه‌پذیری، توزیع ریسک و...، ارائه خدمات رفاه و تأمین اجتماعی با حفظ کرامت انسانی افراد صورت می‌پذیرد. به‌نظر می‌رسد وقت آن رسیده است که در حوزه سازوکارها تغییرات بنیادی ایجاد شود به‌نحوی‌که تغییر سازوکارها بتواند جایگزین تغییر ساختارها شود. می‌بایست ابتدا اطلاعات موجود را در جایی متمرکز کرد و برپایه آن نسبت به طراحی و پیاده‌سازی سازوکارها اقدام کرد و سپس یک‌سری بسته‌های سیاسی و بسته‌های خدمت یا پوشش را تعریف کرد. نتیجه آنکه برای رفع معضل کارتن‌خوابی، توالت‌خوابی، گورخوابی و نظایر آن و به‌طور کلی شکل‌دهی یک نظام رفاه و تأمین اجتماعی مطلوب براساس الگوی اسلامی- ایرانی، باید تمرکز را بر تغییر و تنظیم «رویکردها»، «مقررات» و «سازوکارها» گذاشت و بیش از این وقت و منابع مملکت و مردم را برای دعواها و رقابت‌ها به هدر نداد. هرچه سریع‌تر نظام چندلایه تأمین اجتماعی را سامان و سازمان داده و نگذاریم بیش از این چهره وحشت‌انگیز فقر بر کشور سایه افکند. حکم شکل‌گیری نظام چندلایه تأمین اجتماعی به‌طور تلویحی در قانون اساسی، قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی آمده بود اما در برنامه پنجم توسعه و سیاست‌های کلی برنامه ششم توسعه، به‌صراحت آمده است و قطعا اگر این نظام که آیین‌نامه‌های مربوط به آن از حدود چهار سال پیش در مراحل تصویبی قرار گرفته است، تاکنون تصویب و عملیاتی شده بود، ما امروز با پدیده‌های تلخ و اسفبار کارتن‌خوابی، گورخوابی، توالت‌خوابی و بسیاری از آسیب‌های اجتماعی دیگر مواجه نبودیم. ولی صد افسوس عده‌ای نمی‌خواستند نظام چندلایه و چندسطحی تأمین اجتماعی عملیاتی شود.

پرواضح است که براساس سیاست‌های کلی سلامت، نظام بیمه‌ای باید مصدر اصلی مدیریت منابع عمومی و اختصاصی باشد و آن را در قالب یک نظام یکپارچه رفاه و تأمین اجتماعی به سامان برساند.

گزارش «شرق» از بازار خریدوفروش پرنده‌های فیلم‌برداری در پایتخت

حراج پهپاد در تهران

صدرا محقق: دی‌ماه امسال اهالی مناطق مرکزی تهران دو بار شاهد شلیک پدافند ضدهوایی پایتخت بودند؛ بار اول جمعه، سوم دی‌ماه و بار دوم دوشنبه، بیست‌وهفتم دی‌ماه، هدف هر دو هم آن‌گونه که منابع خبری گفتند، پهپادهای کوچک فیلم‌برداری یا ریزپرنده (کوادکوپتر) بود؛ پهپادهایی که وزن و اندازه کوچکی دارند و در زیر خود مجهز به دوربین‌های فیلم‌برداری هستند و بسته به مدل و اندازه‌ای که دارند، می‌توانند تا ارتفاع ۲۰۰ تا هزارو ۵۰۰ متر اوج گرفته و از محوطه زیر پای خود فیلم‌برداری کنند؛ مساحتی که برخی از این پهپادها می‌توانند پوشش دهند تا پنج کیلومتر نیز می‌رسد. شاید خیلی‌ها ندانند؛ اما پهپادهایی که در این دو روز زمستانی هزاران گلوله ضدهوایی و توپ ۲۳میلی‌متری به سمتشان شلیک شد، چیزهای عجیب‌وغریبی نبودند که لازم باشد برای یافتن مشابه آنها سراغ فیلم‌های جنگی جاسوسی یا تجهیزات ارتشی و نظامی برویم. با گشتی در بازار تجهیزات عکاسی و فیلم‌برداری و حتی اسباب‌بازی‌فروشی‌های تهران می‌توان انواع مختلفی از پهپادها را پیدا کرد و خرید. پهپادهایی که در بازار تهران است، براساس فناوری و امکاناتی که دارند، از ۴۰۰ هزار تومان تا ۱۵ میلیون تومان قیمت دارند.

فروشنده یک فروشگاه تجهیزات عکاسی در خیابان بهار درباره پرفروش‌ترین نوع پهپادی که در بازار است، به «شرق» می‌گوید: «فانتوم چهار با برد یک کیلومتر و توانایی اوج‌گرفتن تا ارتفاع ۳۰۰متری یکی از مدل‌هایی است که فروش زیادی دارد. قیمت این مدل چهارمیلیون‌و ۶۸۰ هزار تومان است. البته مدل‌های کوچک‌تر و ارزان‌تری هم هست که در مجموع محوطه‌ای در حد و اندازه ۲۰۰ تا ۵۰۰ متر را پوشش می‌دهند و بیشتر برای مسابقات ورزشی یا مجالس عروسی و... استفاده می‌شوند و فروش خوبی دارند که قیمت‌شان بین ۳۰۰ تا یک‌میلیون‌و ۵۰۰ هزار تومان است». بازار اصلی پهپاد مثل بسیاری دیگر از محصولات این روزهای جهان به صورت تام و تمام در اختیار تولیدکنندگان چینی است. از اصلی‌ترین مارک پهپادهای حرفه‌ای موجود در بازار ایران می‌توان به برند DJI اشاره کرد که برخی پهپادهای ساخت آن تا ۱۵ میلیون قیمت و بردی برابر با پنج کیلومتر یا مقداری بیشتر هم دارد. برخی از این پهپادها حتی توانایی حمل باری به اندازه ۱۵ کیلوگرم را هم دارند. به صورت رسمی بیشترین استفاده‌ای که از این پهپادها می‌شود، فیلم‌برداری و حمل دوربین‌های حرفه‌ای عکاسی و فیلم‌برداری است. برخی دیگر از برندهای معمولی‌تر موجود در بازار پهپاد ایران MyToys، Syma، SONG YANG و... است. نه فقط در بازار تهران که در بسیاری دیگر از شهرها و استان‌های کشور هم پهپادها بازار فروش بزرگی دارند. از برگزارکنندگان مجالس و جشن‌های عروسی تا برگزارکنندگان مسابقات ورزشی، ادارات مختلف مانند محیط زیست و سازمان جنگل‌ها و همچنین گروه‌های فیلم‌برداری و تهیه‌کنندگان موزیک‌ویدئوها از اصلی‌ترین خریداران پهپادهای فیلم‌برداری هستند.

پهپادهای تروریست و پهپادهای قاچاقچی

استفاده از پهپادها البته همیشه هم دوستانه و بدون خلاف و حاشیه نیست. در ماه‌های اخیر بارها گزارش‌هایی منتشر شده است که گروه‌های تروریستی فعال در سوریه و عراق، به‌ویژه گروه داعش با انجام برخی تغییرات و دست‌کاری در سامانه چند مدل پهپاد آنها را به ابزاری برای بمباران یا عملیات‌های انتحاری تبدیل کرده است. اعضای این گروه برخی مدل‌های پهپاد را که امکان جابه‌جایی بار (دوربین‌هایی با وزن حدودا دو تا سه کیلوگرم) دارند، به سیستم حمل و انداختن نارنجک تبدیل کرده و از آنها برای انداختن نارنجک و انجام عملیات انفجاری و تروریستی استفاده می‌کنند. براساس گزارشی که روز گذشته وب‌سایت دیجیاتو منتشر کرد، با پیشروی نیروهای نظامی عراق برای بیرون‌راندن تروریست‌ها از شهر حیاتی موصل در شمال این کشور که از سال ۲۰۱۴ تحت تصرف داعش درآمده، مجموعه‌ای از سلاح‌های پیشرفته و آزمایشی مشاهده می‌شود. یکی از جدیدترین تسلیحات سفارشی داعش در این منطقه، پهپادهای مسلح به ترکیبات انفجاری هستند. به گفته مقامات عراقی، این پهپادها از نوع کوادکوپترهای تجاری ساده هستند که به‌راحتی در همه جا یافت می‌شوند؛ اما نیروهای داعش به‌گونه‌ای آنها را تغییر داده‌اند که می‌توانند مواد منفجره قوی را در مناطق مد نظر آنها رها کنند. البته استفاده داعش از پهپادهای نظامی چیز جدیدی نیست؛ اما تصاویر اخیری که از موصل دریافت شده، از رویکرد جدید آنها حکایت دارد که پهپادهای عادی را به جنگ‌افزار تبدیل می‌کند. گزارش‌ها از عراق نشان می‌دهد در چند روز گذشته پهپادهای داعشی با رهاکردن مواد منفجره در برخی مناطق باعث کشته‌شدن شهروندان و تخریب ساختمان‌ها و تجهیزات شده‌اند. علاوه‌براین برخی خبرهای غیررسمی دیگر نیز حکایت از آن دارد که برخی گروه‌های قاچاقچی در مناطق شرقی کشور، برای جابه‌جایی بی‌خطر مواد مخدری مانند تریاک و هروئین از داخل افغانستان و پاکستان به داخل ایران و نیفتادن به دام نیروهای مرزبانی، اقدام به جابه‌جایی مواد با برخی نمونه‌های پهپاد می‌کنند. شیوه کار آنها به این شکل است که از نمونه‌هایی با قابلیت حمل بار و اجسام سنگین (تا وزن ۱۵ کیلوگرم) که بردی برابر با پنج تا هشت کیلومتر دارند استفاده کرده و مواد مخدر را به آن سوی مرز به داخل کشور و به دست مشتریان خود رسانده‌اند. به‌تازگی در برخی کشورهای غربی از این نمونه پهپادها برای استفاده در سیستم بیرون‌بر برخی رستوران‌ها استفاده می‌شود. برای مثال، یک مجموعه رستوران زنجیره‌ای در نیوزیلند چندی پیش پهپادهای بیرون‌بر خود را به صورت رسمی افتتاح کرد و پیتزای سفارشی مشتریان را از طریق هوایی به دست آنها می‌رساند. یکی از مدیران این شرکت درباره دلایل روآوردن به این شیوه ارسال غذا، گفته است: «تحویل یک کالای دو کیلوگرمی با استفاده از دستگاهی دو تنی (خودرو) ابدا کار معقولی نیست».

قوانین چه می‌گویند؟

شلیک‌های پدافند ضدهوایی تهران در دو موردی که امسال به وقوع پیوست از جمله مشکلات و مسائلی است که افزایش حضور و استفاده از پهپادها عامل آن بوده، اما قوانین دراین‌باره چه می‌گویند و تجربه بقیه کشورها در این زمینه چیست؟ آن‌گونه که بررسی قوانین کشوری در این زمینه نشان می‌دهد هم‌اکنون مانع یا محدودیتی برای گرفتن مجوز استفاده از پهپادهای غیرنظامی وجود ندارد و فقط در صورت استفاده تجاری برای فعالیت‌های تبلیغاتی و فیلم‌برداری باید از نهادهای مربوطه اقدام کرد. بااین‌حال، در کشورهای زیادی برخی مناطق حساس شهری و نظامی مناطق پرواز ممنوع حتی برای پهپادها هستند. در ایران نیز به آسمان‌فرستادن پهپادها در نزدیکی مناطق و محوطه‌های نظامی ممنوع است و با آن برخورد می‌شود. اما چنین قانونی برای استفاده از پهپادها در مناطق شهری وجود ندارد. با این حال، در کشوری مانند آمریکا در برخی از مناطق شهری پرواز پهپادها ممنوع است و از آنها با عنوان مناطق No Drone Zone یاد می‌شود. البته اتحادیه صنایع هوایی و فضایی ایران که در سال ۱۳۸۶ تأسیس شده، پیش‌نویس ضوابط و مقررات بهره‌برداری از وسایل پرنده بدون سرنشین غیرنظامی را تهیه کرده است اما به نظر می‌رسد این پیش‌نویس صرفا در حد یک پیشنهاد است و از آن فراتر نرفته است. این مشکل نوپدید صرفا مختص ایران نیست، سال گذشته و پیش از فرارسیدن ایام کریسمس، روزنامه نیویورک‌تایمز با انتشار گزارشی دراین‌باره نوشت پرنده‌های بدون سرنشین قابل کنترل از راه دور که بسیاری از مردم جهان این روزها به خریدشان علاقه‌مند شده‌اند، کم‌کم به معضلی جدی تبدیل شده و همین شرایط وضع قوانین برای استفاده از آنها را ضروری کرده است. در این گزارش آمده است با توجه به اینکه پیش‌بینی می‌شود بسیاری از مردم خرید پهپاد را در ایام تعطیلات کریسمس جزء برنامه‌های خود قرار دهند، دولت آمریکا برای سروسامان‌دادن به استفاده از این ابزار وارد عمل شده است. برهمین‌اساس اداره هوانوردی فدرال آمریکا اعلام کرد افرادی که پهپاد خریداری کنند باید موضوع را به اطلاع دولت برسانند. این اداره توصیه‌ها و دستورالعمل‌هایی را نیز برای به پروازدرآوردن پهپادها منتشر کرده تا استفاده تفریحی از آنها منجر به نقض حریم شخصی دیگران نشود. ثبت مشخصات پهپادها نزد دولت باعث خواهد شد اطلاعات مربوط به آنها در پایگاه داده ملی خاصی درج شود تا پیگیری نحوه استفاده از هر یک از آنها ممکن باشد. دولت آمریکا پیش از این استفاده تجاری از پهپادها برای حمل‌ونقل کالا و تحویل محموله‌ها را محدود کرده بود و حالا استفاده تفریحی از آنها را نیز قاعده‌مند کرده است. براساس قوانین جدید، به هر پهپاد یک شماره ثبت دولتی اختصاص می‌یابد و مشخصات فردی شامل اسم و آدرس مالک پهپاد هم ثبت می‌شود.

اعضای شورای شهر تهران به عدم ارسال به‌موقع دستور جلسات اعتراض کردند

تکرار تصویبِ بدون بررسی

معصومه اصغری: اعضای شورای شهر تهران روز گذشته در جریان بررسی لایحه اصلاح مفاد برخی تبصره‌ها و ردیف‌های اعتباری بودجه مصوب سال ۹۵ به تبصره‌ای با محوریت هوشمندسازی در سیستم حمل‌ونقل عمومی و به‌خصوص مترو تهران رسیدند و درحالی‌که اعضای کمیسیون اصلی یعنی حمل‌ونقل و ترافیک و چند عضو دیگر درمورد جزئیات مالی و تأمین منابع و محل‌های پرداختی و علت واردکردن این بخش در تبصره بودجه ۹۵ و... اعتراض داشتند و می‌گفتند اصلا این تبصره‌ها به دست آنها نرسیده و رؤیت نکرده‌اند، سایر اعضای شورا یعنی ۱۶ نفر از ۲۴ نفر حاضر، رأی دادند و به تصویب رسید. این تبصره که به قول محمد سالاری بیش از سه هزار میلیارد تومان بار مالی دارد به گفته علیرضا دبیر، رئیس کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر تهران، ردیف‌های جداگانه پروژه‌ای دارد که البته اعضای مخالف می‌گفتند درباره این پروژه‌ها و جزئیات مالی، اطلاعی ندارند.

اعضای مخالف ازجمله محمد سالاری، رئیس کمیسیون شهرسازی با اشاره به زمان مکاتبات مربوط به این تبصره‌ها گفت: این شتاب‌زدگی شائبه احتمالی را ایجاد می‌کند که این هزینه‌ها قبلا انجام شده و فاقد است و قرار است با این شگردها تأییدیه و مصوبه اعضای شورا گرفته شود؛ در غیر این‌صورت چرا این موارد را در بودجه سال ۹۶ نیاورده‌اند؟

وی در اعتراض به اینکه جزئیات این لایحه یک روز قبل از ارائه در صحن به دفتر کمیسیون رسیده، گفت: اینکه تقریبا همه اعضای شورا در صحن جلسه مفاد لایحه و گزارش کمیسیون بودجه را می‌شنوند و قرار است برای حدود بیش از سه هزار میلیارد تومان تصمیم‌گیری و رأی‌گیری شود، درست نیست.

همچنین محسن سرخو، رئیس کمیته حمل‌ونقل شورای شهر تهران، ضمن اعتراض به مهدی چمران، رئیس شورای شهر، درباره ارسال‌نکردن به‌موقع دستورجلسه‌ها و لوایح که در موارد دیگری هم تکرار شده، با انتقاد از رقم نزدیک به سه‌هزارمیلیاردتومانی که شهرداری تهران برای هوشمندسازی در حوزه حمل‌ونقل و مترو در نظر گرفته است، گفت: این رقم به اندازه یک خط مترو است. باید بررسی کنیم که ساخت مترو اولویت دارد یا هوشمندسازی شهر یا قطارهای مترو؟ علاوه بر این همین حالا در مورد شرکت‌هایی که در حوزه هوشمندسازی حمل‌ونقل کار می‌کنند و نحوه واگذاری سفارشی پروژه‌ها به یک شرکت خاص، حرف و حدیث زیاد است و نگران هستیم قراردادهای جدید نیز با همان شرکت خاص منعقد شود و باید حتما از طریق مناقصه عمومی این واگذاری صورت گیرد.

رحمت‌الله حافظی، رئیس کمیسیون سلامت و محیط زیست شورای شهر تهران هم ضمن اعتراض به عدم دسترسی به‌موقع به جزئیات این تبصره‌ها، با اشاره به لایحه جابه‌جایی اعتبارات مازاد هزینه‌نشده به مبلغ ۹۴۳ میلیارد تومان، گفت: این لایحه مؤید بی‌نظمی در پیش‌بینی یا عملکرد بودجه است و باید شهردار درباره آن توضیح دهد. محمد حقانی، عضو کمیسیون سلامت و محیط زیست شورای شهر تهران هم با این جمله اعتراضی که «فکر می‌کنند این کارهایی که می‌کنند را کسی متوجه نمی‌شود»، پس از صحبت در صحن به سمت خبرنگاران آمد و گفت: اینها همه هزینه‌های فاقد است که شروع کرده‌اند و حالا در قالب تبصره‌ها آورده‌اند و دوستانشان هم برایشان تصویب کرده‌اند! علیرضا دبیر، به‌عنوان رئیس کمیسیون اصلی در این موضوع در توضیحی گفت: ما رقمی که پیشنهاد شده بود را کم کرده‌ایم که به این عدد رسیده است. او در دفاع از اهمیت هوشمندسازی در شهر از جمله مترو تهران، گفت: هنوز خطوط یکپارچه در مترو نداریم که بسیار خطرناک است؛ حادثه راه‌آهن سمنان به علت هوشمندسازی‌نکردن رخ داد و خدای نکرده نباید اتفاق مشابهی در مترو تهران رخ دهد.

یکی دیگر از بندهای مورد اعتراض اعضای شورا اولویت‌داشتن شبکه وای‌فای برای حمل‌ونقل شهری بر پرداخت دیون پیمانکاران و توسعه مترو بود که توضیح یا جزئیات بیشتری درباره آن داده نشد.

مهدی چمران در ادامه جلسه درحالی‌که برخی از اعضای مخالف را خطاب قرار می‌داد و می‌گفت «آقای فلانی جوسازی نکنید»، دستور رأی‌گیری داد و در نهایت این اصلاحیه که به گفته اعضا رقم دقیق بار مالی آن کاملا روشن نیست، با ۱۶ رأی یعنی نیمی از اعضای شورای شهر به تصویب رسید.

معاون آموزش هلال‌احمر براساس یک بررسی کشوری اعلام کرد:

کمتر از ۱۰ درصد آماده حادثه‌ایم

شرق: معاون آموزش، پژوهش و فناوری هلال‌احمر می‌گوید ۹۹درصد شهرهای کشور در معرض خطر زلزله هستند اعتبار آموزش و کمک‌های اولیه پس از سال‌ها تازه به مرز ۱۰میلیارد تومان رسیده و دراین‌میان طبق یک بررسی کشوری که وزارت بهداشت انجام داده، میزان آمادگی خانواده‌ها در برابر بلایا از صددرصد حدود ۹.۳ است.

سیدحمید جمال‌الدینی که معاونتش عمر زیادی ندارد و تازه‌تأسیس است، روز گذشته در نشستی خبری، از شروع به کار طرحی به نام اختصاری «خادم» که خلاصه‌شده «خانواده آماده در برابر مخاطرات» است، خبر داد و گفت: در سال‌های گذشته خدمات آموزشی هلال‌احمر با محوریت کمک‌های اولیه و همکاری با گروه‌های مرجعی همچون مدارس، مساجد، پایگاه‌های امدادی و آموزش چهره‌به‌چهره بوده است. این مدل بیش از ۲۰ سال ادامه داشته و حالا با بررسی نقاط قوت و ضعف به دنبال اصلاح روش‌ها هستیم. او می‌گوید تغییر رفتار در مجموعه هلال‌احمر، تغییر محور به سمت خانواده، تغییر باور و دورکردن مردم از بی‌تفاوتی درباره حوادث از جمله رویکردهای جدید هستند.

این مقام هلال‌احمر می‌گوید ۹۹ درصد شهرهای کشور (به‌جز خرمشهر و آبادان) در معرض خطر متوسط به بالا در برابر زلزله بوده و ۷۰ درصد شهرها در مسیر گسل زلزله قرار دارند و ۵۰ درصد شهرها هم در مسیر سیل هستند. همچنین هفت درصد درآمد ناخالص ملی به‌طور سالانه برای انواع حوادث غیرمترقبه هزینه می‌شود.

او با اشاره به آماری درباره میزان اطلاع خانوارها از ۱۵ شاخصی که هلال‌احمر برای آمادگی در برابر انواع حوادث غیرمترقبه گذاشته است، گفت: این رقم به‌طور میانگین ۹.۳ درصد از صددرصد است. به‌عبارتی اگر هر خانوار حداقل دو مورد از ۱۵ شاخص نظیر داشتن کمک‌های اولیه در منزل یا گذراندن دوره‌های آموزشی یا اطلاع از نقشه‌های اضطرار ساختمان را می‌دانست یا در اختیار داشت، این رقم به بالاتر از ۱۲ درصد می‌رسید، اما همین اندازه هم آمادگی وجود ندارد.

جمال‌الدینی گفت: در سال گذشته میزان تخصیص اعتبارات مربوط به آموزش در جمعیت هلال‌احمر شش میلیارد تومان بود و امسال تاکنون این رقم حدود شش‌میلیارد تومان است که با احتساب محل‌های دیگر برای آموزش به حدود ۱۰میلیارد تومان در مجموع می‌رسد و ما اذعان داریم که این رقم بسیار کم است. او می‌گوید ما به دنبال مطالبه‌گری بیشتر از بودجه‌های دولتی نیستیم و برنامه‌هایی را برای گرفتن کمک از مردم، بخش خصوصی و خیرین در دست بررسی داریم و معتقدیم که هلال آن‌قدر سرمایه اجتماعی دارد که بتواند آن را تبدیل به سرمایه اقتصادی کند.

او با اشاره به انجام مطالعه‌ای از سوی یک گروه معتبر در دو دوره زمانی، گفت: در سال ۱۳۷۷ میزان حساسیت مردم نسبت به زلزله و نگرانی از این پدیده بین ۱۲ تا ۱۴ درصد بوده است، اما این رقم در سال ۸۸ به بیش از ۴۰ درصد رسیده که گویای افزایش نگرانی درباره شهر و زندگی در محیط شهری است.

وی در ادامه با اشاره به جزئیات طرح «خادم» تصریح کرد: اجرای پایلوت این طرح تا پایان سال با ۲۵۰هزار خانوار در سراسر کشور آغاز می‌شود و آموزش‌های رایگان را به خانه‌های مردم می‌بریم. در این طرح نیروهای آموزش‌دیده هلال با مراجعه به خانه‌های شهروندان در مدتی کوتاه آموزش‌هایی را با آنها مطرح می‌کنند و معیارها و توصیه‌های لازم را در اختیار آنها قرار می‌دهند. این مراجعه بدون هزینه است و قبل از اجرا با گروه‌های مرجع محلی و نیروی انتظامی هماهنگ می‌شود.

خبر

ظریف درخواست سهیلا جورکش را پیگیری می‌کند

● **ایسنا:** در پی درخواست خانواده سهیلا جورکش (قربانی اسیدپاشی اصفهان)، از وزیر امور خارجه کشورمان برای ایجاد تسهیلات لازم به‌منظور سفر او به خارج از کشور برای ادامه درمان، وزارت امور خارجه با نگاه انسان‌دوستانه به موضوع و بر اساس دستور محمدجواد ظریف، در حال پیگیری درخواست خانواده بیمار مزبور است. چند روز پیش مادر سهیلا جورکش در تماس با خبرگزاری ایسنا با اشاره به آخرین وضعیت دخترش اعلام کرد وی بر اساس تشخیص پزشکان برای ادامه معالجاتش و با توجه به اینکه شبکیه چشم او از دست رفته و لکه سیاه چشم وی هر روز بیشتر می‌شود، باید به‌سرعت به خارج اعزام شود و اگر دیرتر جراحی شود، شبکیه کاملا از دست می‌رود و نظر به اینکه روند این اعزام دو، سه ماه به صورت عادی طول خواهد کشید، از وزیر امور خارجه درخواست کمک کرد تا اعزام سهیلا سریع‌تر انجام شود. در پی انتشار این خبر و پیگیری‌ها، روابط‌عمومی وزارت امور خارجه به این خبرگزاری اعلام کرد که بنا به دستور آقای وزیر، هماهنگی‌های لازم برای اعزام بیمار مزبور جهت درمان فوری صادر شده و امیدوار است مقدمات کار هرچه زودتر فراهم شود.

مرگ ۲۵ درصد از بیماران بر اثر عفونت‌های بیمارستانی

● **ایلنا:** رئیس انجمن علمی مراقبت‌های ویژه گفت: متأسفانه به صورت تقریبی می‌توان گفت که بیش از ۲۵ درصد مرگ‌ومیرهای بیماران ما در بخش مراقبت‌های ویژه مربوط به عفونت‌هاست. علی امیر سوادکوهی؛ رئیس انجمن علمی مراقبت‌های ویژه ایران در خصوص عفونت‌های بیمارستانی در بخش مراقبت‌های ویژه گفت: بیمارانی که وارد بخش‌های مراقبت‌های ویژه می‌شوند، از نظر ایمنی بدن در سطح پایین‌تری قرار دارند و احتمال اینکه عفونت‌ها به بیماران سرایت کند، بسیار بالاست. وی با تأکید بر ضرورت اقدامات پیشگیرانه برای جلوگیری از انتقال عفونت‌های بیمارستانی در بخش‌های مراقبت‌های ویژه ادامه داد: یکی از مشکلاتی که ما در بخش‌های مراقبت‌های ویژه شاهد آن هستیم، انتقال عفونت‌ها است.

اثبات سوءمعاشرت شوهر می‌تواند منجر به حکم طلاق شود

● **آنا:** براساس رأی اصراری هیئت عمومی دیوان‌عالی کشور، سوءمعاشرت شوهر از مصادیق عسر و حرج موجب طلاق شناخته شد؛ رئیس اتحادیه سراسری کانون‌های وکلا نیز در تشریح و توضیح بیشتر این حکم معتقد است: به نظر می‌رسد سوء ظن بیجای شوهر نسبت به زن قطعا می‌تواند از موجبات عسر و حرج و طلاق محسوب شود و رأی اصراری اخیر نیز در این مورد کارساز و قابل استناد است. شعبه نوزدهم دادگاه خانواده شهرستان قم در رسیدگی به دعوای زوجه علیه زوج به خواسته طلاق به دلیل عسر و حرج ناشی از سوءمعاشرت و سوءرفتار زوج، دعوای زوجه را پذیرفته و حکم به طلاق صادر کرده است اما این پرونده در نهایت پس از چندین بار ارجاع بین شعبه دادگاه تجدیدنظر و دیوان‌عالی کشور به هیئت عمومی دیوان‌عالی کشور ارسال شد که این هیئت نیز بنابر اظهارنظر تعدادی از قضات شرکت‌کننده و نماینده دادستان کل کشور درباره نحوه اعمال و رفتار زوج در دوران زناشویی از جمله نسبت زنای محصنه به زوجه که منتهی به حکم برائت مشارٌالیها شده است و تحقیقات انجام‌شده از مطلعین، رأی‌گیری کتبی به عمل آورد و تمامی اعضای هیئت عمومی به اتفاق آرا، رأی شعبه بیست‌وهفتم دیوان‌عالی کشور در محقق‌بودن عسر و حرج زوجه را صائب تشخیص داده و نظر بر اعاده پرونده برای رسیدگی مجدد به تجدیدنظرخواهی زوجه در شعبه دیگری از دادگاه‌های تجدیدنظر استان قم صادر کردند.